

Pardubice, Chrudim

V Dubaji bylo fajn. Ale doma je doma

V bazénu roky kralovala. Teď se Jana Klusáčková chystá na příchod potomka. Na plavání ho ale rozhodně nedá.

Do posledního závodu, kterým bylo olympijské klání v Pekingu, odstartovala už před rokem. Od té doby si užívá sportovního důchodu a očekává narození prvního dítěte. „Ještě na to nejsem vůbec připravená,“ přiznává s úsměvem Jana Klusáčková.

Vzpomenete si, kdy jste se naposledy postavila na startovní bloky a odstartovala do závodu?

Pamatuji si to přesně, protože jsem ve stejnou dobu plavala na olympiádě v Aténách i v Pekingu. Bylo to přesně 17. srpna 2008. **Litovala jste někdy, že jste svoji sportovní kariéru ukončila?**

Opravdu nikdy. Jenom jsem si po nástupu „rychlých“ plavek říkala, že by bylo fajn si skočit do bazénu a udělat nějaký osobák, než super moderní plavky zakážou, ale asi to neklapne.

Měla jste vůbec nový typ plavek možnost otestovat?

Samozřejmě jsem je viděla, protože jsem pozorně sledovala prázdninové mistrovství světa v Římě. Měla jsem možnost testovat první variantu, kterou jsem měla k dispozici v Pekingu, ale od té doby se vývoj plavek výrazně posunul. Konkurenční plavky posunuly technologii úplně jinam. Je mi proto trochu líto, že jsem je nemohla vyzkoušet.

Zvládla byste v nich stlačit vaše dosud platné české rekordy?

O tom jsem přesvědčená. To je opravdu jenom otázka motivace a chtění.

Hřeje vás u srdce pohled na české rekordní tabulky, kde visí vaše výkony?

Na jednu stranu je to hezký, na druhou je škoda, že nemáme tak dobré a rychlé sprinterky-kraulařky. Určitě je potřeba, aby se zlepšovaly.

Vidíte někde mezi českými závodnicemi svoji nástupkyni na kraulařských tratích?

Máme Petru Klosovou, které je dvacet tři let. Určitě má své nejlepší roky ještě před sebou. Rozhodně má fyzické dispozice k tomu, aby plavala takové časy, jako jsem plavala já. Určitě nám rostou talentované mladší dorostenky, které moc neznám. Občas se tam ale mihne někdo, kdo vypadá slibně.

Můžeme prozradit, že vás v nejbližší době čekají mateřské povinnosti. Jak se připravujete na svoji novou životní roli?

Ještě nejsem vůbec připravená. Snažím se na to pomalu chystat, ale moc mi to zatím nejde.

Vaše dítě bude vyrůstat v plavecko-fotbalové rodině, máte už představu, jakému sportu by se mohlo věnovat?

Asi zvolíme kompromis a bude to basketbalista nebo basketbalistka. Kdepak, ještě o tom takto nepřemýšlíme. Jenom doufám, že to nebude plavání, protože je to opravdu obrovská dřina, a snad bych svému dítěti nepřála zažívat takovou dřinu, každý den, několik let a jenom doufat, že si zaplave pěkný čas a nic za to nedostane.

Jak často se v poslední době dostanete do bazénu?

Snažím se chodit plavat často. Když mi to nevyjde každý den, tak alespoň obden a dva kilometry si vždycky dám.

Naučila jste už svého manžela, bývalého fotbalistu, pořádně plavat?

Kdepak, ještě se mi to nepodařilo. Luděk se totiž učit nechce, kraul mu sice jde, ale jinak je to bída. Musím ale přiznat, že se snaží, zlepšily se mu kralové nohy. Je totiž po operaci nohy, takže na tom musí pracovat. **Bere vás na oplátku na fotbalové zápasy?**

Abych ho o víkendu vůbec viděla, tak s ním trávím čas na fotbale. Zrovna nedávno jsem během týdne viděla tři zápasy naživo a dva v televizi. Už dokonce poznám ofsajd (smích). Je vidět, že se taky lepším. Občas se mi sice směje, ale je to určitě lepší, než to bylo na začátku. **Váš manžel před dvěma měsíci nastoupil jako asistent trenéra k české fotbalové reprezentaci. Jak jste jeho novou fotbalovou štaci přijala?**

Je to jeho fotbalová kariéra. Luděk je rozhodně spokojený, že dostal takovou příležitost. Je perfektní, že může dál spolupracovat s Ivanem Haškem a teď i s Karlem Brücknerem, což je pro něj největší plus, že se může něco naučit. Jsem už zvyklá, že fotbalový život je „jednou takovej a potom zase makovej“. Uvidíme, jak tam dlouho vydrží a co bude dál.

Poslední rok a půl byl pro vás hodně exotický. S manželem, který trénoval saudsko-arabský klub Al Ahlí, jste byli v Dubaji. Jak vzpomínáte na tuto zajímavou epizodu ve svém životě?

Bylo tam hlavně teplo, ale jsem ráda, že už jsme zpátky doma v Pardubicích. Držím se hesla, že všude dobře, doma nejlíp. Byla to určitě zkušenost, vždycky jsem se ale těšila domů, až přijedu. Byl to úplně jiný životní styl, jiná mentalita lidí islámského vyznání. Jsem zkrátka ráda, že to máme za sebou.

Miroslav Janovský

Copyright © 2007-2009 Mladá fronta a.s. a dodavatel počasí Meteopress, spol. s r. o. Technické dotazy směřujte na online@mf.cz. Publikování nebo další šíření obsahu serveru je bez písemného souhlasu redakce zakázáno. Novinky jsou dostupné také přes RSS.